

JETRNİK

Drobni jetrnik je vzklik ob poti.
Tu modri, ob speči korenini
bukve; nje pa kakor sneg pozimi
toplo sonce zdaj še nič ne moti.

Še mi cvet šepeče iz davnine
v skrivnost ovito staro sporočilo:
»Tu je, kar se zdi, da je minilo,
ne boj se, da nekoč povsem izgine!«

Res šepet postal je s časom tišji,
besed ne ločim več, le melodijo
teh skrivnostnih strun še vedno slišim,

kot šum potočka, ki ob njem brstijo
temni grmi v prvo mlado listje
in nič ne pravijo, samo živijo.

Jelena Isak